

*Запорізька міська громадська
організація «Істина»*

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ
«НАЦІОНАЛЬНЕ ТА
МІЖНАРОДНЕ ПРАВО
В СУЧАСНОМУ ВИМІРІ»

м. Запоріжжя, 28-29 вересня 2013 р.

Частина II

*Запоріжжя
2013*

УДК 34.01 (083)
ББК ХОлО

Національне та міжнародне право в сучасному вимірі: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, м. Запоріжжя, 28-29 вересня 2013 року. - у 2-х частинах. - Запоріжжя: Запорізька міська громадська організація «Істина», 2013. -Ч. II. -100 с.

У матеріалах представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на Міжнародну науково-практичну конференцію «Національне та міжнародне право в сучасному вимірі», яка була організована Запорізькою міською громадською організацією «Істина 28-29 вересня 2013 року у м. Запоріжжя.

**НАПРЯМ 7. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС,
ФІНАНСОВЕ, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО 43**

До питання класифікації адміністративних актів органів виконавчої влади
Артеменко Ігор Анатолійович 43

Загрози інформаційній безпеці України
Барановська Ніна Олександрівна 45

Заходи адміністративного припинення як різновид адміністративного примусу
Засць Ганна Сергіївна 46

Актуальні проблеми правового забезпечення запобігання і протидії корупції в умовах сьогодення
Іванцов Володимир Олександрович 48

До питання про механізм фінансово-правового регулювання сфери житлового будівництва
Кушнір Ігор Миколайович 50

Актуальні проблеми визначення понятійно-теоретичних основ адміністративної відповідальності
Лисюк Дмитро Олександрович 52

До питання про принципи адміністративно-юрисдикційної діяльності Державної служби боротьби з економічною злочинністю
Лібенко Ілля Юрійович 53

Операції з цінними паперами як предмет наукового пошуку
Мостовенко Сергій Миколайович 55

Європейський досвід перегляду справ про адміністративні правопорушення та окремі напрями впровадження його в Україні
Орхов Олег Іванович 57

Контроль органів місцевого самоврядування у сфері забезпечення охорони навколишнього природного середовища
Петросян Ані Мкртичівна 59

Інститут фінансового контролю в системі фінансового права
Попадинець Ігор Ігорович 61

The "right to be forgotten": one of the most important modernizations or mainly a potential tool for censorship? (The European Union perspective)
Рижченко Наталія Геннадіївна 63

Щодо визначення поняття заходів адміністративного припинення, що застосовуються з метою забезпечення економічної безпеки
Смирнова Еліна Георгіївна 65

Видача та анулювання свідоцтва платника єдиного податку
Соніна Людмила Анатоліївна 66

Основні ознаки та принципи адміністративної відповідальності
Тарасова Анастасія Миколаївна 68

Поняття і сутність адміністративно-правового регулювання обігу дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння в Україні
Тітова Юлія Олександрівна 69

Спори з приводу реалізації публічної фінансової політики як предмет адміністративного судочинства
Черницька Людмила Тимофіївна 71

**НАПРЯМ 8. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО, КРИМІНАЛЬНО-
ВИКОНАВЧЕ ПРАВО, КРИМІНОЛОГІЯ 74**

Малозначне діяння як вирішення проблеми кримінальних проступків
Березовська Наталія Леонідівна 74

Умови звільнення від кримінальної відповідальності за створення злочинної організації
Матвієнко Ольга Ігорівна 75

Профілактика та запобігання злочинності неповнолітніх
Олійник Ігор Валерійович 77

Причетність до злочину за законодавством України та країн англосаксонської правової сім'ї
Смушак Олександра Маркіянівна 79

Об'єкт злочину та його значення для кримінально-правової індивідуалізації суспільно небезпечного діяння
Ташилицька Наталія Миколаївна 81

реабілітації органів освіти; центри медико – соціальної реабілітації дітей закладів охорони здоров'я; притулки для дітей; служби у справах дітей; суди; спеціальні виховні установи Державної пенітенціарної служби; соціально – реабілітаційні центри.

Отже, можна зробити висновок, що дитина – організм, який лише формується, і дуже важливо, щоб держава та суспільство допомогли неповнолітнім стати на правильний шлях. Але якщо неповнолітній ступив на стежку злочинності, то потрібно вчасно на це реагувати.

Список використаних джерел:

1. Голіна В.В. / Кримінологічна характеристика і попередження злочинності неповнолітніх / Питання боротьби зі злочинністю, №8, 2004 – 158с.
2. Инцаков С.М. Кримінологія : Учебник. – М.: Юриспруденція, 2000.
3. Кримінологія: Загальна та Особлива частини: підручник/І.М. Даньшин, В.В. Голіна, М.Ю. Валуйська та ін.: за заг. ред. В.В. Голіни. – 2-ге вид. перероб і доп. – Х.: Право, 2009 – 288с.
4. Кримінологія / О.М. Джужа, Я.О. Кондратьєв – К.: Юрінком Інтер, 2002 – 414с.
5. Кримінологія: Навч. посібник / Ю.Ф. Іванов, О.М. Джужа – 2-ге вид., доп. та переробю – К.: вид. ПАЛИВОДА А.В., 2008 – 292с.
6. Кримінологія: ученик для вузов / под. общей ред. А.И. Долговой. – М.: НОРМА, 2001.
7. Пьохов В.М. / Кримінологічні проблеми попередження злочинності неповнолітніх / Вісник Одеського інституту внутрішніх справ, №4, 2004 – 214с.

Причетність до злочину за законодавством України та країн англосаксонської правової сім'ї

*Смушак Олександра Маркініана,
старший викладач кафедри кримінального права
Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника*

Чинне кримінальне законодавство України не використовує термін «причетність». Зміст інституту причетності його загальна характеристика дається тільки в теорії кримінального права, хоча і тут, теж немає єдиної точки зору стосовно його змісту. Багато науковців характеризуючи інститут причетності до злочину, вказують на таку ознаку, як суспільна небезпека, джерелом якої виступає збільшення можливостей для уникнення особою, яка вчинила основне діяння - кримінальної відповідальності і покарання за допомогою осіб, які не брали участі в його вчиненні.

Розглянемо законодавче регулювання інституту причетності до злочину в США та Англії. Законодавство вказаних країн, як і законодавство України не містить поняття причетності до злочину, та при цьому законодавець розмежує даний інститут від інституту співучасті.

В кримінальному праві Англії і США дається характеристика одного із видів причетності до злочину – пособництва. Під пособництвом розуміється надання будь-якої матеріальної підтримки злочинцю, який приховується від слідства, надання йому засобів для втечі, фальсифікація доказів, дача неправдивих відомостей з метою звільнення від кримінальної відповідальності. При цьому, пасивна поведінка, яка полягає в ненаданні доказів, відмова давати свідчення проти злочинця із співчуття не розглядаються як пособництво. Дії такої особи або повністю виключають кримінальну відповідальність, або являють собою самостійний злочин проти правосуддя [1, с. 115].

Відповідно до федерального законодавства США в ст. 3 розділу 18 Зведення законів міститься термін «посібник після факту вчинення злочину». Дане посягання не визнається формою співучасті. Як правило, цей самостійний злочин передбачено Особливою частиною КК. Під даним терміном розуміється діяння особи, яка знаючи про вчинене посягання проти Сполучених Штатів, приховує, полегшує, підтримує або сприяє правопорушнику з тим, щоб перешкодити або запобігти його арешту, судовому переслідуванню або покаранню, така особа визнається пособником після факту вчинення посягання. В інших нормах розділу 1833 США передбачена самостійна відповідальність за окремі види приховування злочинів (наприклад, за приховування особи, на арешт якої є ордер чи наказ, чи за приховування особи, яка вчинила втечу з місць позбавлення волі) [2, с. 152-153]. Якщо за загальним правилом «посібник після факту вчинення злочину» - це особа, яка надає допомогу виконавцю фелонії (фелонії (felony) – найбільш небезпечні посягання, яке карається тюремним ув'язненням на строк більше одного року) або «посібнику до факту вчинення злочину», то за КК більшості штатів і Федеральному КК – це особа, яка надає допомогу виконавцю або співучаснику будь-якого посягання, а с. і фелонії, і місдмінори (місдмінори (misdemeanor) – менш небезпечні посягання, яке карається позбавленням волі на строк від 15 днів до одного року включно); лише в деяких КК штатів – у випадку вчинення фелонії.

Варта звернути увагу на той момент, що особі яка здійснює приховування не обов'язково має бути відомо про вчинений злочин, який вона приховує (це вимога загального правила).

Вона несе відповідальність і у випадку коли вона лише передбачала це, або, як, наприклад, КК штатів Джорджія (ст. 26-2503), Луїзіана (ст.14:25) мав розумні підстави вважати.

Покарання за приховування в різних КК визначена по різному. Зокрема, одні, ставлять їх в залежність від покарання, яке передбачено для виконавця злочину, в інших покарання визначається в залежності від його поінформованості про злочин, за вчинення якого особа підлягає кримінальному переслідуванню. Наприклад, відповідно до Федерального КК (ст. 3) особа яка вчиняє приховування карасться не більше половини максимального покарання, яке передбачено для виконавця, або, у випадку коли виконавець карасться смертною карою чи по життєвим ув'язненням – позбавленням волі до 15 років.

Відповідно до КК штату Алабама, особа яка здійснює приховування, карасться позбавленням волі на строк до 10 років (фелонія класу С), відповідно якщо вона надає допомогу особі, яка вчинила фелонію класу А – злочин першого ступеня, за який передбачено покарання у вигляді позбавлення волі, пожиттєве ув'язнення або строк до 99 років, або класу В – злочин другого ступеня, покарання за яке встановлено позбавлення волі до 20 років; і вона карасться позбавленням волі строком до одного року (місдмінор класу А), коли надала допомогу особі, яка вчинила фелонію класу С або місдмінор класу А [3, с. 243].

Санкція ж ст. 396 КК України «Приховування злочину» в порівнянні з поданим законодавством є смішною. За задалегідь не обіцяне приховування тяжкого і особливо тяжкого злочину, особа може понести покарання у вигляді арешту на строк до трьох місяців або обмеження волі на строк до трьох років, або позбавлення волі на той самий строк [4, с. 1115].

КК штату Кентукі (ст. 520.120), коли особі, яка здійснює приховування відомо, що особа розшукується у зв'язку із вчиненням злочину, за який встановлено покарання у вигляді смертної кари чи позбавлення волі строком до 20 років, тоді вона карасться позбавленням волі строком до 5 років.

КК Каліфорнії (ст. 32 і 33) встановлюється відповідальність осіб, які здійснюють приховування будь-якої фелонії, у вигляді позбавлення волі до 3 років [3, с. 243].

Як бачимо, американське законодавство про кримінальну відповідальність використовує різноманітні способи визначення покарання за приховування, при цьому строки позбавлення волі є теж досить різноманітними.

В Англійській правовій системі, як самостійний злочин визнається перешкодження кримінальному переслідуванню, а саме приховування особи, яка вчинила злочин. В ст. 4 Закону зазначено, що коли особа, знала або будучи впевнена, в тому, що іншою особою вчиняється арештний злочин, умисно і без необхідних повноважень або без поважної причини створює умови, які перешкоджають арешту та покаранню, вона визнається винною в перешкодженні кримінальному переслідуванню. Така допомога злочинцю може полягати, як в конкретних діях, так і словами (наприклад, даючи неправдиву інформацію). Покарання за вказані дії, залежить від покарання, яке загрожує основному злочинцю. Якщо покарання за злочин зазначено в самому законі, то винний в перешкодженні кримінальному переслідуванню карасться позбавленням волі до 10 років, коли за основний злочин передбачено покарання до 14 років, або до 10 років, то особа, яка надала допомогу може бути позбавлена волі на строк до 7 або до 5 років. Що стосується інших випадків максимальний строк покарання встановлюється 3 роки [3, с. 82].

Що стосується неповідомлення, то і в США і в Англії передбачена відповідальність за даний вид злочину, але вона називається як «не перешкодження фелонії». Відповідно до ст. 5 Кримінального закону Англії від 1967 року особа може притягуватись до відповідальності за неповідомлення, коли вона знала або передбачала, що іншою особою вчинено злочин, та інформація якою вона володіє могла б допомогти кримінальному переслідуванню, або її засудженню, та при цьому приймає будь-яку винагороду за те, щоб не повідомляти про таку інформацію. Звід законів США параграф 4 розділу 18 за неповідомлення несе відповідальність особа, яка знаючи про вчинене найбільш небезпечне посягання (фелонію), приховує це, та не повідомляє про те, що їй відомо в найбільш короткі строки.

Підсумовуючи вище подану інформацію варто зазначити, що країни англосаксонської правової сім'ї передбачають відповідальність за такий вид причетності до злочину, як неповідомлення про злочин, який готується або вчиняється в США він позначається як «не перешкодження фелоніям» чинний же КК України такого виду причетності до злочину не містить. Варта було б звернути увагу на регулювання даної норми і в нашому законодавстві.

Список використаних джерел:

1. Крылова Н.Е. Уголовное право зарубежных стран (Англии, Франции, Германии): Учебное пособие / Н.Е. Крылова, А.В. Серебренникова. Изд. 2-е, перераб. и доп. – М.: Зерцало, 1998. – 208 с.
2. Нагиб Али Сейф. Соучастие в преступлении по Уголовному праву Арабских стран. Автореф. дис. к.ю.н. Москва – 1996.
3. Уголовное право зарубежных стран. Общая и Особенная части. учебник / под ред. И.Д. Козочкина. – 3-е изд., перераб. и доп. – М.: Волтерс Клувер, 2010. – 1056 с.
4. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / За ред. М. І. Мельника, М. І. Хавронюка. - 7-ме вид., перероб. та допов. - К.: Юридична думка, 2010. - 1288 с.